

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRASOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE se primesc la ADMINISTRATIUNEA în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf. Max. Augenthaler & Emerich Leoner. Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Marolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garandată pe o săptămână 6 gr. și 30 or. timbru pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială.
RECLAME pe pagina a 8.a o serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U I L X I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumeră la toate oficiile postale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 80, etajiu I.: Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 or. v. a. sau 15 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 81.

Brașov, Luni-Marti 14 (26) Aprilie

1898.

Urmările complicității.

Orî de câte-orî ni-s'a dat ocaziune, am pus în vedere celor din opoziția maghiară, ce mare erore, ce mare păcat comit ei când se fac complicitii guvernului și ai partidei lui în urmărirea cea mai pătimasă a naționalităților și în călcarea legilor și a libertăților constituționale față cu aceste naționalități. Veți vedea, le diceam noi Maghiarilor din opoziția, că va veni un timp, când veți căi amar de această complicitate, când veți convinge, că loviturile, ce se dau libertății Nemaghiarilor cu consimțământul vostru, vor săpa grôpa propriei voștre libertăți!

Și etă, că acest timp a sosit! Târziu s'au trezit din ametele, din ôrba infumurare, din pătimașa surescitațiune, în care i-a adus șovinismul hipnotisant al dîlelor noastre. Fôrte târziu li-se deschid ochii. Dêr ce dîcem? Pôte că și acesta este numai un succes momentan de surescitare, produsă de volnicia fără margini a guvernantaților!

Vêdurăm, cum unul din șefii „partidei populare“ maghiare a cetit o parte dintr'un articol apărut dîlele acestea în „Egyetértés“, organul de frunte al Kossuthistilor, ca să dovedescă, că prin proiectul de lege despre întregirea veniturilor preoțesci se calcă și libertatea confesiunilor maghiare și nu este numai un mijloc spre a ține în frâu pe Românii greco-orientali.

A dîs un mare cuvânt diarul „Egyetértés“ și ar trebui săpate în pêtă ca admonițiune pentru tôte timpurile rëndurile următore, cu cari a caracterizat această fôia urmările complicității opozițiunii maghiare în sugrumarea libertății naționalităților.

„Frica de naționalități“, dice fôia

kossuthistă, a atacat libertatea maghiară, în temeliiile ei. Am ridicat din țîțînî le-gile, am tolerat violențe îndată ce s'a tractat de-a pune frâu agitatorilor naționalităților. Nu ne-am gândit însă, că puterea covêrsitôre, ce am dat'o guvernului spre acest scop, ar puté să fîă întrebuintată chiar și contra nosteră; am lăsat să se facă spârturi în lege și acum avem să tragem și noi de aici. Am lăsat frâu liber volniciei în contra agitatorilor și curênd am avut să suferim și noi cele mai mari violențe“.

Mărturisirea acesta a păcătosu-lui n'are lipsă a mai fi comentată. Ea este destul de elocuentă și gră-esce adevêrul.

Da, intoleranța nebună a opozițiunii maghiare, care se întrecea cu guvernantații în urmărirea nedreptă a naționalităților, a creat omnipotența celor de soiul lui Tisza și Banffy. Dêr să vedem, ce păcate mai mărturisesc fôia opozițiunii.

„Legea electorală“, dice „Egyetértés“, „a fost astfel construită prin violența noastră, cu să fîă eschiși ultraistii valahî din dietă. Și acesta s'a rês-bunat, căci dintr'o mare parte a țerei a fost isgonită ori-ce opozițiune, nu numai aceea a naționalităților. Am tăcut când s'a făcut abus chiar și de această lege electorală pentru a trânti pe câte-un candidat al naționalităților. Pagubă numai, că metoda, odată aflată de bună, a fost pusă în aplicare în contra întregii opozițiunii, — și pentru tânguirile noastre era prea târziu. Am suferit, ca unul séu altul dintre fișpani să cālărescă pe publicul din Dobêca și Caraș-Severin și am dîs: așa le trebuie! Dêr firesce, am protestat în zadar, când în comitatele Ciongrad și Șomogy s'a întemplat aceeași. Cortesului, ca și solgăbîrêului, îi era totul ertat îndată ce trebuia să se țînă în

frâu un Român și nu vedeam, că mai târziu va deveni față cu tōți desfrênată această putere peste mêsura, ce li-am dat'o în mână“.

Și etă cum presentă numita fôia omnipotența guvernului: „Nu este lege, nu este drept, nu este instituțiune, nu este putere, care ar puté să apere pe cine-va în contra acestei omnipotențe“.

Ei bine, această putere peste mêsura de mare au pus'o în mâna guvernului aceia, cari după cum în-și-și mărturisesc, au cređut, că fiind nimicită libertatea Românului, fiind încălcat dreptul lui în această țera, pôte să dăinuescă libertatea Maghiarului.

Ce mare rêtăcire! Cel ce scrie în fôia opozițională maghiară o recunôsc, dêr ne temem, că-i lipsesc sinceritatea și curagiul, de-a fi pe deplin convins, de-a crede însu-și ceea ce scrie.

Sêrmanele naționalității au ajuns să fîă ele de vină la tôte și atunci, când sunt nedreptățite și și atunci când este nedreptățită opoziția maghiară. „Egyetértés“, — după ce mai enumeră abinunatele victorii, ce le-a secerat absolutismul guvernantaților rêsfațai asupra libertății presei și a libertății de intrunire, — ne mai spune, că și în cestiunea de față a întregirii veniturilor preoțesci pre-textul este același, că naționalitățile trebuie țînute în frâu.

Êrăși naționalitățile! Apoi să nu dîcă Maghiarii, că tôtă nenorocirea lor numai dela naționalități vine? Orî că vêd acuma în adevêr, că mai sunt și ei de vină la nenorocirile lor? Atunci ar trebui să fîă de trei-orî dureros pentru ei, că s'au trezit așa de târziu.

Deschiderea Sinodului gr. or. din Arad.

Prea Sântia Sa, părintele Episcop al Aradului **Ioan Mețianu**, a deschis Duminică sesiunea ordinară a sinodului eparhial aradan din 1898, cu următorea cuvântare:

*Christos a înviat!
Domnilor deputați!*

După un interval de un an, plin de cercări și greutăți și pentru clerul și poporul nostru, biserica noastră cea vie, mă bucur D-lor deputați, vêdendu-vê êrăși întruniți în acest sinod eparhial, pentru a consulta și a combina cele de lipsă la înaintarea trebilor noastre bisericesci, școlare și fundatiionale; dêr Vê salut din inimă și la această ocaziune de bună venire.

Pe cât este de frumoasă și de măreță această chiamare a D-vôstrê D-lor deputați, — căci ce și pôte fi mai frumos și mai măreț, decât asemenea conlucrare a fruntașilor eparhiei, la înaintarea cauzelor comune, — pe atât este și de grea încă și în timpuri mai bune, dêr apoi cu atât mai grea, între grelele împrejurări, în cari ne aflăm.

De aceea pôte nici când n'a fost așa mare trebuință de asemenea consultări și conlucrări comune, ca și acum în aceste timpuri critice, când multe și felurite curente periculoșe, de decădintă morală și materială, se rêsândesc dîlnic și printre credincioșii bisericii noastre.

Unele dintre acele nefericite curente de decădintă morală sunt și indiferentismul religios, nazarenismul și neconfesionalismul; êr ceea ce cauzează decădintă materială, — între multe altele, — este și lipsa greu simțită și de poporul nostru, urmată din nerodirea pământului în anul trecut.

Prin tôte acestea și poporul nostru, a devenit espus multor ispite grele, de tot felul; dêr cu bucurie putem constata D-lor deputați, că pe lângă tôte acele cercări grele, bunul nostru popor, — cu neînsemnate excepțiuni, — nu s'a molipsit de acele rele; ei credincios sfintei religii străbune,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Signatura temporis.

XX.

Iubite Amice!

Cu seria întâi a scrisorilor mele începute cu titlul: „Preumblări în Bucuresci“ ajunsese până la Nr. XIV și cu a doua serie „Amintiri din Ardeal“, subscrieșă Mugur-mugurel, m'am oprit la Nr. V, pe care acum adunându-le într'o singură serie, voi continua cu Nr. XX.

Epoca dintre 1860—1867 era destinată pentru mari schimbări în viața popoarelor. În Austria sistemele de guvernament deveneau din ce în ce mai incurcate. Prusia tindea la formarea unei puteri unite germane în centrul Europei ca piedecă a dezvoltării intelectuale și materiale a Slavismului. Aspirațiunile Italienilor, spre a avé o patriă unită, erau în mare parte influințate de politica napoleoniștilor franceși și a Englesilor. Tôte acestea grămădind

norî peste norî au avut ca rezultat resbelul din 1866 și 1870.

În acel timp, politica guvernului imperial cesaro-crăiesc din Viena față cu Românii din monarchia Habsburgilor, era o politică de **duplicitate**, de șovăiri și de experimente, mănând, apa pe môra Ungurilor.

Pentru ca tinerimea de ađi să înțelegă până la un punct ôre-care situațiunea de-atunci, voi resuma cât se pôte mai pe scurt din „Memoriile lui Bernhardi“ tot ce privește scumpa noastră patriă și în special stăruințele și **conspirațiunile** Ungurilor.

Spre a deschide acestea triste pagini ale istoriei contimporane, voi atinge aci în mod retrospectiv mișcările Italienilor, cari erau în strînsă legătură cu ale Ungurilor și de cari Bernhardi în cartea sa¹⁾ ni-le înfățișează după cum urmêză:

¹⁾ „Der Krieg 1866 gegen Oesterreich und seine unmittelbaren Folgen. Tagebuch-blätter aus den Jahren 1866 und 1867 von Theodor von Bernhardi. Leipzig, Verlag von S. Hirzel 1897“. Volu-

Condițiunile păcii dela Villafranca și Zürich nu erau implinite. Domnia Papei în Bologna și prinții alungați din Toscana, Parma și Modena nu erau restabiliți pe tronurile lor! La sfêșitul anului 1859, ministerul Rechberg din Viena, séu mai bine dîs Archiducesa Sofia, incheia între Austria, Papa și Neapole un **tractat reacționar de restaurare**. Generalul frances orleanist Lamorcière intra în serviciul Papei spre a comanda armata de sud, êr Austria avea să năvălescă în Italia de sus. E știut, că în acest plan intra și rêturnarea lui Napoleon III și înlocuirea lui pe tronul Franciei cu un Orleanist.

Cavour însă prindênd firul acestor țêsături a paralisat planul aliaților, deschidênd drumul lui Garibaldi spre Neapole. Tûrr, un aventurier maghiar, așa îl numesc Bernhardi, pe atunci era general în activitate în armata italiană și adju-

mul VII editat în Noembrie 1897 de Friedrich von Bernhardi, colonel și șeful statului major al corpului 16 de armată în Metz.

tant al Regelui Victor Emanuel; el spre a puté participa la expediția lui Garibaldi, trebuia să dimisioneze din armată pentru ca Italia oficială să nu fîă bănuită că ar aproba mișcarea. Napoleon III la început nu consimțea și numai după ce Cavour l'a convins de pericolul cel amenința a imputernicit guvernul italian ca să intre pe față în acțiune și astfel s'a întemplat ciocnirea dela **Castel Fidardo**.

Cu căderea tronului Bourboarpărilor la Neapole s'a sfârșit și proințelele Austriei.

Neapêrat, că Cavour și mai urmă Ricassoli urmau înainte cu încredere, de a uni Mantua și Venetia cu Irghenia, însă pe ajutorul Franciei trupeau calcula; o alianță cu Prusia era afară din combinațiuni; êr fâe de aliați Italia nu putea alipi aceste ținuturi: tôtă speranța lor se întea și meia pe o **revoluțiune** în Ungaria, cu or al cărei ajutor credeau, că vor puté i-face „Italia unită“ (unirea Italiei).

În acest scop guvernele Italiei pururea întrețineau legături cu Un-

a respins dela sine, toate acele curente periculose.

In marea noastră îngrijire, de care suntem cuprinși, d-lor deputați, acesta ne poate servi de mare mângâiere; der tot-odată și de o noua dovadă, că sfânta noastră religie străbună, este și astăzi acel scut puternic, acel inger păzitor, și apărător al nostru, carele fii tot-deuna și al fericitorilor noștri părinți. De aceea și ține poporul nostru, ca și noi, cu atâta tărie la sfințenia ei. Să ne închinăm der umbrei fericitorilor noștri străbuni, cari prin multe greutăți și sacrificii, ni-au lăsat de moștenire, acel razim tare al credinței și existenței noastre.

Ce învățături mari acestea, cum ne spun ele, că religieună străbună, este în adevăr nu numai mângâitoarea și tăria noastră în valorile acestei vieți, ci și baza existenței noastre și a viitorului nostru aici, pe acest pământ, și a fericirii noastre și dincolo de mormânt. Cum ne spun ele, ce păcat grozav ar comite toți aceia dintre noi, cari n'ar ține cu toată tăria la sfințenia ei, cum ar strica unii ca aceia, după dîsa s. Apostol, casa lui Dumnezeu, și cum ar slăbi prin acesta nu numai baza existenței noastre și a viitorului neamului nostru din această lume, der și a fericirii noastre de dincolo de mormânt?

De unde urmează, d-lor deputați, să ținem tot mai mult și mai tare, la aceea sfântă moștenire părintescă, să-o plantăm la mai adînc în sufletul nostru, și al poporului nostru, să cultivăm tot mai mult, în toți ai noștri, legătura dragostii evanghelice și a credinței, ca să nu se pierdă nimeni dintre noi, căci ori-ce pierdere slăbește puterea susținerii organismului nostru bisericesc.

Pentru a face acesta mai cu mult succes, trebuie să ne apropiem d-lor tot mai mult de popor, să fim tot cu mai multă atențiune și îngrijire de el, să fim cu mai mare alipire către el, dezvoltând o activitate tot mai intensivă și mai roditoare, nu numai pe terenul religios-moral, der și pe acela al deșteptării, luminării și cultivării poporului, interesându-ne tot mai mult de sôrtea lui, de care e strîns legată și sôrtea bisericii noastre naționale și prin acesta și sôrtea noastră a tuturor.

Trebuie să facem acesta fără întârziere, d-lor deputați, pentru că atinsele curente periculose, să tot sporesc, luând dimensiuni tot mai mari și pentru ca poporul să potă preîntîmpina toate acelea fără pericol.

Terenul cel mai mănos, pentru asemenea lucrări, ni-le ofere, d-lor deputați, cele două aședăminte străbune. Biserica națională și scôla confesională.

Prin biserică ne întărim în credința în Dumnezeu, ne învățăm și ne deprindem la dragostea evanghelică, iubirea de Dumne-

deu și de-apröpele; er aceste două mari virtuți creștine, ne îndreptălesc și la a treia, adică la speranța într'o viață mai bună aici și la fericirea eternă de dincolo de mormânt.

Spre acest scop să stăruim, cu toții ai noștri, să cerceteze cât mai regulat S-ta biserică și să se împărtășesca cu sfințele taine; să țină strămoșesile datini religioase și să-și crească și pe fiii și ficele lor, în spirit religios.

De asemenea să stăruim d-lor deputați, ca tinerimea noastră să cerceteze cât mai regulat scölele noastre confesionale; și să îngrijim ca aceste scöle să fiă la înălțimea chemării lor, nu numai pentru instruirea tinerimii în obiectele prescise, der și pentru plantarea în sufletul tinerimii a simțului religios și alipirii de biserică străbună, care a indulcit și nutrit pe fericirii noștri părinți cu laptele credinței, al cărui putere i-a întărit prin toate vitregitățile secolilor trecuți.

Din aceste invederând, că baza cea mai solidă și cea mai sigură a existenței și a viitorului nostru sunt cele două aședăminte străbune: Biserica națională și Scöla confesională: ni-se impune tuturor marea datorință, d-lor deputați, a aduce toate sacrificiile posibile, pentru a-le susține și ridica la înălțimea chemării lor.

Implinirea acelei mari datorințe ne mai impune, d-lor deputați, și o conlucrare armonică, inspirată de duhul înțelegerii, al înțelepciunii și al dragostii evanghelice; căci numai așa ne vom puté împlini cu bun succes frumoasa misiune, la care ne-am angajat, și numai așa vom puté justifica încrederea pusă în noi de aceea, pe cari îi reprezentăm.

La toate acestea mai implorând și aici ajutorul și binecuvîntarea ceriului, deschiar sesiunea sinodului nostru eparhial ordinar, pe anul 1898, de deschisă.

Desbaterile din dietă

asupra proiectului de lege despre întregirea venitelor preoților necatolici.

Sedinta dela 21 Aprilie.

Stefan Rakovszky („partida populară“): Citéză din vorbirea lui Coloman Tisza următorul pasagiu: „Credeti-mi, priviți puțin în istoria și vă veți convinge, că noi (Calvinii) și Israelii vom sci să ne apărăm interesele noastre, der nici-odată nu le vom aduce în opozițiă cu interesele statului“. Vorbitorul critică cu asprime acest pasagiu și declară în fine, că nu primesce proiectul și se alătură la proiectul de rezoluțiune prezentat de Ioan Zichy.

August Pulszky: Deputații sași, dice, s'au gerat aici ca reprezentanți ai opiniunii bisericești săsesci. Mi-se pare, că acești domni sufer de o anumită grandomanie. Privitor

la vorbirea lui Meltz dice, că pământ' săsesc nu există, n'a putut să existe nici-odată și nici nu va exista. Acel pământ nici-odată n'a fost pământ săsesc, ci pământ regiu, pământul regelui maghiar, pe care regele maghiar a colonizat pe Sași sub condițiuni, de cari ei s'au ținut cu credință. Tot așa este o grandomanie pretensiunea lor, ca guvernul să-i consulte pe ei, ca confesiune deosebită, înainte de prezentarea acestui proiect de lege. Dacă vor privi legea din 1895, se vor puté convinge, că ei nu sunt și nu pot fi confesiune deosebită, ci constitutie episcopatul de rassă germană al confesiunii maghiare ev. aug. Ei sunt evanghelici aug. maghiari de rassă germană, numai cât pe baza unor motive istorice sunt organizați într'un episcopat deosebit. Numai indulgența statului maghiar a făcut, că s'a tolerat rămânerea lor într'o astfel de confesiune deosebită și nu s'a pretins să facă și ei parte din totalitatea evang. aug. Apoi d-nii deputați uită, că nu-i corect și nu-i legal titlul, pe care s'au obișnuit a-l folosi în acte, căci ei nu sunt „Siebenbürgische Landeskirche“, deörece se află în Ardeal și alți aug., cari nu sunt cuprinși în acest organism. Și în alte privințe d-nii deputați au comis mari greșeli. Nu-i adevărat, că confesiunea lor ar fi fost mai puțin ajutorată din partea statului, căci nu se află în Ungaria nici o confesiune, pöte nici cea romano-catolică, care să fi fost mai mult sprijinită ca a lor, deörece nici o confesiune nu a primit dijma dela credincioși de altă religie, cum au primit ei dela jobagii „valahi“. Nu a existat confesiune, care să fi cerut atăta și nu s'a căpătat așa de mult, cât a căpătat confesiunea lor. Încă din timpul lui Bach ei au cerut și au căpătat 6000 fl. și afară de asta „statul maghiar“ li-a dat întotdeauna sume însemnate. Să nu se plângă deputații sași, căci ceea ce alte confesiuni capătă acum, ei au căpătat de mult încă cu interese cu tot. Declară, în fine, că primesce proiectul.

Sedinta dela 22 Aprilie.

Silviu Pader („partida populară“): Apostolii religiei, cari au vorbit în decursul desbaterei acestui proiect, förte puțină cunoscință au despre religiositate, atât de puțină, încât numai grația dumnezească îi mai pöte mântui. Proiectul, dice, este o bobniță, al cărei autor e Coloman Tisza, acel Tisza, care în vorbirea sa din zilele trecute a dat doveđi de cel mai înalt grad de netoleranță religioasă. Catolicii își tem drepturile lor, e natural decd decât — pe baza principiului: dă fä-căruia ce este al său — ei apără și autonomia protestanților. Proiectul nu-l primesce, deörece el este un fel de secularizare: politica bisericescă e susținută cu bani storși de pe spinarea credincioșilor catolici.

Petru Marjai: Proiectul e rău. Preoților cari fac servicii atât de mari, li-se dă numai o elemosină în schimbul venitelor stolare, ce li-s'au luat din partea statului. Nu coröspunde proiectul nici principiului egalității, căci pe când pe catolici îi eschide, pe atunci pe preoții reformați, absolvenți de teologie și cu multă cultură, îi pune pe aceeași tréptă cu rabinerii cei neculți, imigranți din Galitiă. Aceștia însă nici nu sunt așa sëraci, ca preoții protestanți. Chiar și în bogatul district reformat de dincolo de Tisza se află förte multe comune, ai căror preoți nu primesc salariu nici 200 fl. la an. Vorbitorul, ca adevărat calvin, dice despre proiect: mănăncă l cine l'a făcut, căci nici trupului, nici sufletului lui nu-i trebuie. Protesteză apoi contra celor ce pe Coloman Tisza îl numesc Papă al calvinilor. Un Papă ca Coloman Tisza, care este creatorul servilismului și care calvinilor liberi scie numai să le poruncesă, nu-i trebuie. Nici-odată Col. Tisza nu va duce la bine pe reformați. Cu totă critica, vorbitorul declară în fine, că primesce proiectul în speranță, că la desbaterea pe paragrafi se vor introduce în el anumite îmbunătățiri.

(Va urma.)

Din comitatul Caraș-Severin.

Caraș-Severin, 22 Aprilie n. 1898.

Despre decursul congregațiunii extraordinare a comitatului Caraș Severin ținută în 30 Martie 1898, despre care pân' acum nu s'a scris nimic, m'i iau voiă a vă raporta următoarele:

Înainte de deschiderea desbaterei asupra obiectelor puse la ordinea zilei, membrul Dr. George Dobrin face interpelațiune în cauza nerespectării zilelor de Duminecă și sərbători, de către organele administrative, cari țin mereu pertractări, execuții, oculate etc. mai mult în zile de Duminecă și sərbători. (Hirschl, fibrăul Balinilor.) Arată, că legea de repaus în zilele de Duminecă nu pöte să fiă respectată de un popor, ale cărei autorități, nu o respecteză.

Vice-spanul Litsék recunöște îndreptățiunea interpelațiunii și declară, că nu a aprobat nici în trecut asemenea abateri și va îngriji, ca să nu se mai repeteze în viitor.

La primul obiect din ordinea de zi: Să se țină o congregațiune festivă pentru aducerea aminte a sancționării legilor din 1848, se dă cetire propunerii făcute de președintele partidei „liberale“. Hedwig Bösz.

Membrul Coriolan Brediceanu: Să nu se aranjeze atâtea jubilee, ca și cum țeră și poporul n'ar mai încapē în piele de inbelșugare și indultuire. Vorbitorul scie, că e de tot altcum. Nemulțămirea e generală la toate popoarele din țeră, starea agrară, socială, legile financiare-ecelesiastice sărăcia, sarcinile sunt tot atâtea glasuri de durere și sfășiere, cari nu pot armonia cu o iubire. Din legile din 1848 nici una nu e în vigöre. Ministeriul independent nu-i responsabil nu-i; dietă pe baza reprezentării adevărate a poporului nu-i; libertate de presă nu-i; dreptul de liberă întrunire nu-i.

guri și încă cu ambele partide, cu aristocrații și cu democrații lui Kosuth. Ambele acestea partide aveau agenții lor în cartierul general italian și legăturile între Unguri și Italieni se întrețineau prin mijlocirea secretarului de stat, Cerrutti.

Prima expedițiune a lui Garibaldi avea să pornescă în anul 1862 din Dalmatiă în Ungaria. Anglia se opunea categoric pentru motive ca să nu se pună în mișcare și cestiunea orientală. Garibaldi însă, refuză a-și conedia insurgenții, a porcu ei spre Roma și s'a oprit la Aspromonte.

Venind La Marmora la guvern, opt cu Maghiarii malcontenți reunite, pe care însă le-a reluat cu ei multă energie la începutul lunii i Martie 1866, propunend prin ministrul reședinte al Prusiei în Florenza, celor din Berlin, ca să facă și Prusia causă comună cu Ungurii. Tot atunci La Marmora a dispus ca garibaldiștii să se concentreze la Bari și Brindisi, de unde sub ocrotirea flotei italiene să trecă în Dalmatiă.

După o lună La Marmora încheiând alianța cu Prusia nu mai voia se scie și se audă de cestiunea maghiară, așa că, la formarea guvernului Ricasoli, La Marmora luând conducerea operațiunilor militare, a revocat pe garibaldiști din Bari și Brindisi și i-a îndreptat spre munții tirolezi, unde au operat fără succes și fără ca Ungurii, după cum făgăduiau, se fi făcut vre-o mișcare în Ungaria.

În fața acestor legături dintre Unguri și Italieni, am dis că guvernul cesaro-crăiesc din Viena avea o politică de duplicitate; pe de-o parte se părea că ar avé la inimă egală îndreptărire a popörelor, autonomia țerilor și altele, er pe de alta, dădea Ungaria, Bănatul și Ardealul pe mâna conspiratorilor maghiari.

Vestita conferență regnicolară din 1860/1 care avea să inaugureze autonomia țerii noastre: unde era convocată de guvernul central imperial și în casa cui se ținea?

În casa episcopului catolic Haynald din cetatea Bêlgradului, în casa

acelui episcop, care era conducătorul aristocraților conspiratori în contra imperiului și a dinastiei Habsburgilor și care la 1863 a fost suspendat ca să ajungă la 1867 cardinal.

În acea casă neagră chema guvernul cesaro-crăiesc pe marii noștri metropoliți Andrei baron de Șaguna și Alexandru Sterca Șuluțiu împreună cu alți demnitari ai Ardealului ca să delibereze asupra sôrtei țerii și a popörelor ei.

Tot atunci, acel guvern cu politica sa de duplicitate, pe de-o parte curăția țera de „Bezirkerei“ er pe de alta o da în administrarea grofului Miko și baronului Kemény.

Fișpanii, Fibiralee și Solgăbiraee unguresci, sub ochii cărora se recrutau la lumina zilei cărduri-cărduri de perde-vevă pentru tabăra lui Garibaldi, erau instalați de guvernul cesaro-crăiesc ca să facă alegeri pentru „Dieta“ țerii Ardealului chemată în anul 1863 la Sibiu.

Ce alegeri mai erau și acelea? Vai de lume!

Apoi nu era acesta o politică

de duplicitate? Ba da! Și încă cu atât mai condamnabilă, cu cât stăpânirea țerii, seu puterea reală, cum s'ar dice în limba diplomatică, era dată de cei din Viena în mâna Maghiarilor, ca și la izbucnirea revoluțiunii din 1848, în care an Viena le sancționase legile aduse de ei la Pojon și Clușiu, legi cari îi puneau în posesiunea puterii militare, financiare și civile a țerii și apoi bate-te Române cu brațele gôle pentru tron și împărat!

Mult m'am ocupat cu literatura revoluționară maghiară scrisă dela 1848—49 încöce și de loc n'am putut afla cheia politice de duplicitate pe care o avea guvernul cesaro-crăiesc față cu aspirațiunile noastre naționale pe deplin legitime și justificate.

Incep acum a mă lumina și de aceea vin a-ți comunica lucruri prea frumoșe, de care va trebui să țină sémă istoricul ca și politicianul: politică fără cunöscerea istoriei nu plătesce o cöpă degerată și tocmai acesta cunöscere ne lipsese nouă, cari cu multă ușurință (superficialitate) ne place

Apoi — continuând oratorul — decă s'au scos legile din 1848 prin un sistem fals și perfid din vigore; decă spiritul lor de libertate, egalitate, frățietate — e călcat în picioare prin însuși guvernul țării; decă primul-ministrul în locul acestor principii decretă exclusivismul unei rase și estirparea celor-lalte nefiindu-se a se fi în dietă cu cuvintele: „Eu slujesc statul național, care e într'un chip proprietatea fiă-cărui Maghiar, dăr numai a Maghiarului”, și decă tot acest guvern se face aranger al serbătorii legilor din 1848: atunci la porunca puterii puteți serba, dăr din convinsere sciu, că nu serbați, căci nedemni sunteți și nedemn e guvernul a serba acele legi.

La 1848 s'a stors dela locotenință libertatea presei, s'au eliberat Taucis cel închis prin censură din temniță; adă face Erdélyi ordinațiune de censură și curțile cu jurați osădesc pe toți Nemaghiarii pentru că nu vreau să și plece capul înaintea șovinismului maghiar, pe care d-l Banffy a avut obrazul a-l declara în public și ne-pedepsit ca idolul său dicens: Da, „eu de 25 de ani mî fac politica în direcțiune șovinistă. Și în această politică am rezultate frumose. După acestea mă va judeca țera”. — Judecat esol D le ministru-șef dinainte de toți adevărații patrioți adăpați de legile din 1848 și de spiritul acelora!

Și decă am voi să serbăm, nu avem ce, și decă am avé ce nu avem cu cine. Ori dără nu vedeți d-văstră, cum stă în viața socială confrățietatea — noi ingenuchiati ca jertfe și noi cu cuțitul junghării! — Și asta să fiă frățietatea după 50 de ani dela 1848! Imbătați-vă érași cu o sinamăgire cu ochii ațintiți la libertatea ce săngerăză din mai multe răni grave, la egalitatea esilată și la frățietatea ruptă. Cu astfel de morburî grele de mörte în casă nu putem jubila, nici serba. De aceea declarăm — încheia d-l Brediceanu, — că nu vom lua parte la serbarea proiectată pe 11 Aprilie 1898.

Hedvig Bösz: recunșce multe rele și grele din cele spuse de d-l Coriolan Brediceanu, dăr ar fi timpul să le uităm și să serbăm.

Dr. Grigorie Dobrin: Susține părerea d-lui C. Brediceanu și o motivăză cu nouș argumente.

Vice-șpanul Liesek și fișpanul Jakobffy întortochéază unele din vorbirile Romănilor și spun lucruri, cari nici ei nu le cred. Pun apoi la vot propunerea d-lui H. Bösz, care se primesce de majoritate.

Un membru.

Spania și America.

Fără ca să se fi declarat încă formal răboiul între Spania și Statele-Unite s'au început inimițțiile cu o gônă reciprocă între corăbiile ambelor state, care s'a inaugurat de cătră Americanii prin secuestrarea unui vapor spaniol.

Se anunță, cu tôte acestea, că astăzi, Luni, șefedintele Mac Kinley va cere dela congres, ca să facă o declarare formală de răboi, și această cerere și-o baséază pe afirma-

rea, că Spania prin procederea ei a declarat de fapt răboiul. Étä cum s'au petrecut lucrurile:

Ultimatul.

În depeșă cătră ambasadorul american Woodford din Madrid semnată de ministrul de externe al Statelor-Unite Sherman, prin care depeșă s'a dat Spaniei ultimatul, se dice:

„În puterea rezoluțiunii congresului Statelor-Unite privitor la pacificarea insulei Cuba, te avisează șefedintele de a comunica neamănat guvernului spaniol această rezoluțiune și de a ridica tot-odată în numele guvernului Statelor-Unite pretensiunea, ca Spania să mai în grabă să renunțe la domnierea și la guvernarea sa pe insula Cuba și să se retragă trupele sale pe uscat și pe mare din Cuba și din apele cubane”.

Depeșă spune apoi, că Statele-Unite n'au nici înclinarea, nici intențiunea de a esercita asupra numitei insule, o suveranitate, jurisdicțiune sau supraveghiere, — afară de scopul pacificării — și asigură, că îndată ce se va săvârși pacificarea Statelor-Unite vor lăsa puterea și supraveghierea insulei în mână populațiunii ei. În fine dice depeșă, că decă până Sămbătă, în 23 Aprilie, la amăși guvernul spaniol nu va fi dat un răspuns mulțămitor la pretensiunea Statelor-Unite, șefedintele fără altă arătare va face întrebuițare de puterile și imputernicirea ce i-s'a dat în măsura de lipsă cerută pentru ducerea în deplinire a acelei rezoluțiunii.

Depeșă, prin care a răspuns Woodford ministrului de externe Sherman e de următorul cuprins:

Madrid, 21 Aprilie.

Lui Sherman

în Washington.

„Astăzi, Joi dimineța, imediat după primirea telegramei d-văstră deschise și înainte de ce a i-o fi comunicat guvernului spaniol, ministrul de externe spaniol mi-a făcut de seire, că raporturile diplomatice între cele două state au fost rupte, și că ori-ce comunicare oficială între reprezentanții lor, a încetat. În urma acesta mi-am cerut hărțiile de acreditare pentru siguranță, am predat ambasada plenipotențiului Britaniei și plec astăzi-seră la Paris, despre ce am înștiințat și pe consulul Woodford”.

Nota adresată de ministrul de externe al Spaniei ambasadorului american Woodford înainte de plecarea acestuia este următoarea:

„După ce șefedintele Statelor-Unite a aprobat deja rezoluțiunile votate de ambele camere, care presupun o imediată intervențiune armată în provincia spaniolă Cuba, și deorece această intervențiune cuprinde în sine o declarare de răboi, raporturile între ambele țării sunt întrerupte și guvernul spaniol

nu va mai primi nici o comunicare mai nouă dela guvernul american. Din aceeași cauză ambasadorul spaniol Bernabe a și părăsit deja Washingtonul. Escelența Văstră se poftiți a lua atitudinea, ce vi-s'a părea corespunșătoare. Semnat Gullon”.

La placerea sa Woodford, ambasadorul american, a cerut o audiență la regina-regentă ca să-și ia adio, care însă i-s'a refuzat. Woodford s'a plâns asupra acesta și a modului cum i-s'au predat scrisorile de acreditare, dicens, că n'a meritat această tratare, deorece el a făcut tot pentru împedecarea răboiului.

Blocada insulei Cuba.

În ziua de 22 Aprilie s'a publicat o proclamațiune a șefdentelui Mac Kinley, prin care se anunță blocada litoralului nordic al Cubei între Cardenes și Bachia-Hunda și a portului Cienfuegos la litoralul sudic.

Se dice, că flota atlantică americană a primit ordinul a procede la blocarea Cubei. Se mai anunță, că Statele-Unite au secvestrat cabul dela Havannah.

Șefedintele Mac Kinley a mai dat o proclamațiune, după care li-se concede corăbiilor neutrale un termen de 30 de zile, în care aceste corăbii pot să părăsescă porturile blocate.

SCIRILE DILEI.

— 13 (25) Aprilie.

Distincțiunea unei scieri romănesci. D-l Dr. I. G. Sbiera, profesor universitar în Cernăuți, după cum aflăm din „Patria”, încă în Novembre a. tr. a înaintat o adresă Majestății Sale împăratului Francisc Iosif, prin care oferî un esemplar din opul său „Mișcări culturale și literale la Romăni între 1504 și 1714” pentru biblioteca familiară a Majestății Sale. Guvernul Bucovinei a fost însărcinat în urma acesta a comunica d-lui Dr. Sbiera, că Majestatea Sa prin prealalta Sa rezoluțiune din 9 Febr. 1898 a binevoit a învrednici esemplarul oferit, ca să fi primit în biblioteca fideicomisară familiară și a esprima tot-odată dăruiitorului prea înalta mulțămîță. Asemenea distincțiune i s'a făcut și din partea Majestății Sale Regelui Carol al Romăniei, care prin d-l general Vlădescu a transmis d-lui Sbiera „espresiunea înaltelor Sale mulțămîri pentru grațioșă atențiune”, ce i s'a făcut prin prezentarea opului.

Primarul Vienei și al Pragei. În ședinta dela 22 Aprilie al consiliului comunal din Viena, germanul-național Gruber a interpelat pe primarul Vienei, Dr. Lueger, cum de s'a putut ca el, ca căpetenia orașului celui mai mare al Austriei, nu numai să primescă visita primarului ceh din Praga Dr. Podlipny, dăr să-i mai facă încă și

contra-visită. Dr. Lueger a răspuns, că n'are să dea sēmă nimēni pentru faptele lui personale. Dr. Podlipny a fost în Viena (ca conducător al deputăției din Praga) și a făcut și lui Lueger o vizită, dăr nu l'a aflat și i-a lăsat o cartă. Lueger a răspuns la această curtoasiă și a trimis cartă sa lui Podlipny. „Eu nu cred”, duse Lueger, „că este în interesul națiunii germane de a vătămă datorria buneicuiințe. (Tomanek: Dăr este de a răpi și a jăfui!) Este datorria fiă-cărui om cum se cade să fiă cuviincios față cu amici și inimiți. E ridicul a cere dela mine, că decă vine la mine primarul Pragei să las să-l ducă afară șefentorul meu. Așa ceva se pôte aștepta dela un Hotentot, dăr nu dela primarul Vienei”.

Iubileul regelui Saxoniei. În zilele de 22 și 23 Aprilie s'a serbat cu mare pompă în Drezda aniversarea de 70 de ani al regelui Albert al Saxoniei. În sēra de 22 a fost representațiune de gală în teatrul curții, după care i-s'a făcut părechei regale conduct cu torțe și o serenadă. Patru-șeci de mii de purtători de torțe și lampione, tôte reuniunile și țehurile au participat la acest conduct. Două mii de cântăreți au esecutat o cântare festivă și primarul capitalei a ținut discursul festiv. La aceste festivități înafară de prinții germani, de ducele de Genua, de marele duce Paul Alexandrovitch și de prințul regal al Suediei, au asistat și împărații Francisc Iosif și Wilhelm. În 23 Aprilie a fost mare paradă, la care au luat parte cu totul la vre-o 40 persoane princiare. Spre sēra a fost mare prânc, la care au fost invitați cancelarul german și ministrul de externe Goluchowski. După acesta a fost soarea la ministrul de stat Metsch, la care s'au făcut vre-o 700 de invitări.

Cununie. D-l Atanasiu Roșian, practicant not. din Băgău, și d-șora Victoria Crișan, fiica d-lui notar Crișan din Geomal, se vor cununa în 15 Maiu n. c. în biserica gr. or. din Geomal. — Felicitările nōstre!

Banii cei noi. Între proiectele pactului prezentate Camerei deputăților se află și dispozițiunile asupra banilor celor noi. Dela 1 Ianuarie 1899 valuta corónelor va deveni obligătoare, așa că tôte socotelile de stat, municipale etc. se pot purta numai în valută de corone. Notele de stat de 5 fl. și de 50 fl. es din curs; în locul lor vin bucățile de 5 corone în argint și bancnote de câte 10 corone. Bucățile de 5 corone se bat c'un aliagiu de 9/10 argint și 1/10 aramă; o bucată va avé o greutate de 24 grame. Se vor bate cu totul 19,200,000 monede de câte 5 corone. Nouele bancnote de câte 10 corone vor avé forma și caracterul bancnotelor băncii austro-ungare. Aceste bancnote vor fi acoperite pe deplin prin aur. Acoperirea se face prin aceea, că cei doi miniștri de finance depun la centralele băncii monede de aur ale valutei de corone în sumă de 160 milioane corone, dintre cari pe Austria se vin 112 milioane, pe Ungaria 48 milioane corone. Solvirea notelor de stat celor nouș va avé să o îndeplinescă banca, care e obligată a eda și monedele de argint a 5 corone, conform principiului unificării întregii circulațiuni a banilor de credit în mână institutului băncii privilegiate pe teritoriul ambelor state.

ULTIME SCIRI.

New-York, 24 Aprilie. Americanii au mai prins două corăbii spaniole. În porturile americane s'au aședat torpede.

Havannah, 24 Aprilie. Escadra americană atlantică, avēnd 12 corăbii de răboi, a sosit dinaintea portului și au luat pozițiune în depărtare de 10 miluri, așa că glonțele tunurilor din porturile spaniole nu ajung până la ele.

Madrid, 24 Aprilie. Aici se crede, că cea mai mare parte a insurgenților cubani se va alătura la trupele spaniole.

Washington, 24 Aprilie. Foile de aici asigură, că planul de cooperare cu insurgenții cubani este gata și că în sēptemăna viitoare li-se vor trimite insurgenților arme și munițiune.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

a înlătura ori-ce continuitate, atât în literatură, cât și în politică, vorba Romănilor: morții cu morții, viii cu viii.

Aci, dragă prietino, multe ar fi de dis și multe ar fi de scris în această privință, însă de! și apoi însă e mare domn!

Reintorcēndu-mă la cartea lui Bernhardi, și lăsând aprecierile mele pentru un alt timp, când voi fi mai bine pregătit cu arma sciinței istoriei contimporane, constat, că această lucrare cuprinde documente diplomatice în texte germane, franceze, englese și ici și colea și câte unul italian.

La 23 Maiu 1866 guvernul din Berlin trimetea pe Theodor Bernhardi ca atașat militar pe lângă curtea regală italiană din Florenza. É curioșă această misiune pe câtă vreme trimisul n'a fost nici măcar soldat, însă era un mare cunoscător în ale strategiei și în același timp și în ale diplomației și de aceea se bucura de o mare încredere la

prințul Bismarck și la mareșalul Moltke.

Alianța între Prusia și Italia era încheiată la 27 Aprilie 1866, adecă înainte de a fi sosit Bernhardi la locul ce-i era destinat. Reprezentantul politic de atunci al curții din Berlin pe lângă regele Victor Emanuel era Usedom, despre care principele Bismarck dicea că e mai bun foiletonist decât diplomat.

La întelnirea acestor doi bărbai în palatul ambasadei prusiane din Florenza, Usedom îi spunea lui Bernhardi, că o revoluțiune în Ungaria ar fi de cea mai mare importanță pentru Prusia și că în același timp ar fi cel mai nimerit mijloc de a asigura până la estremeitate cooperarea Italiei, ale cărei trupe, trecēnd peste Isonzo, vor avé să provoce o revoluțiune în confiniile sërbo-croate și d'acii întindēnd-o în Ungaria, ea va trebui apoi să fie sprijinită și almentată de ambele puteri aliate până la definitivă soluțiune mulțămitoare a cesțiunei maghiare.

Planul strategic revoluționar era

aceiași pe care guvernul italian îi primise la 1864 adecă cu doi ani mai înainte de rebelul din 1866, descris pe larg într'un memoriu, în care se arăta nemulțămirea Sërbo-Croaților cu starea lucrurilor în Austria și în care se dicea, că în ori ce moment sunt gata pentru o revoluțiune, decă Italia le va da bani și arme. Auctorul memoriului era Stratimirovici, acel Stratimirovici, care la 1848 se bătea vitejese în contra Ungurilor cu cari în urmă pe la anul 1860—4 făcea cauză comună.

Bernhardi se cam îndoaia în esecutarea acestui plan, dicens, că ceea ce s'ar fi putut face la 1864, adă în mai fi cu putință: naționalitățile din Ungaria ar tinde la o desvoltare culturală a lor proprie cauză națională a acestor popore ar trebui privită ca independentă de cauza maghiară.

La revedere!

Teofil Frâncu.

Cursul la bursa din Viena.

Din 24 Aprilie 1898.

Renta ung. de aur 4%	119.80
Renta de corone ung. 4%	99.80
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	119.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.10
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.30
Bonuri rurale ungare 4%	96.70
Bonuri rurale croat-slavone	97.75
Imprum. ung. cu premii	159.75
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	139.—
Renta de argint austr.	101.20
Renta de hartie austr.	101.10
Renta de aur austr.	120.55
Losuri din 1860	141.0
Actii de-ale Bancoei austro-ungara.	915.—
Actii de-ale Bancoei ung. de credit.	367.—
Actii de-ale Bancoei austr. de credit.	347.25
Napoleonilor	9.57
Marf imperiale germane	58.92 1/2
London vista	121.10
Paris vista	47.77
Rente de corone austr. 4%	101.30
Note italiene.	44.15

Bursa de Bucuresti.

din 20 Aprilie n. 1898.

Valori.	Do. bndak.	Scad. cup.	Cu banf gata.
Renta romana perpetua 1876	5 1/2%	Apr.-Oct.	99 1/2
Renta amortisabila	5 1/2%	" "	98 1/4
" (Impr. 1892)	5 1/2%	Ian.-Iul.	101.—
" din 1893	5 1/2%	" "	101.—
" 1894 int. 6 mil.	5 1/2%	Apr.-Oct.	95 1/4
" (Impr. de 32 1/2 mil.)	4 1/2%	Ian.-Iulie	90 3/4
" (Impr. de 50 mil.)	4 1/2%	" "	92 3/4
" (Impr. de 274 m. 1890)	4 1/2%	" "	93.—
" (Impr. de 45 m. 1891)	4 1/2%	" "	93.—
" (Im. de 120 iul. 1894)	4 1/2%	" "	93.—
" (Im. de 90 mil. 1896)	4 1/2%	" "	93.—
Oblig. de Stat (Conv. rurale)	6 1/2%	Mai.-Nov.	102 1/8
Oblig. Casei Pensunilor fr. 800	10	" "	10.—
Oblig. comunei Bucuresti 1893	5 1/2%	Ian.-Iul.	99 1/2
" " " " din 1884	5 1/2%	Mai.-Nov.	—
" " " " din 1888	5 1/2%	Ian.-Dec.	—
" " " " din 1890	5 1/2%	Mai.-Nov.	10.—
Scrisuri fonciare rurale	5 1/2%	Ian.-Iulie	97 1/2
" " " " urbane Bucuresti	5 1/2%	" "	95 1/2
" " " " Iasi	5 1/2%	" "	89 1/2
Oblig. Soc. de basalt artificial	6 1/2%	" "	—
Banca Rom. ult. div. fr. 12.81	500	150 v	2160
Banca Nation. ult. div. 86.—	500	intr. v.	308.—
Banca agricola	500	150 v.	447.—
Dacia-Romania ult. div. 35 lei	200	intr. v.	534.—
Nationala de asig. ult. div. 43 lei	200	" "	385.—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 80	250	" "	110.—
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 15 l.	250	" "	110.—
Soc. Rom. de Hartie ult. —	100	" "	—
"Patria" Soc. de asig. ult. d. 4 lei	200	" "	—
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. C	100	" "	—
" " " " 2 em. u. d. 0	100	" "	—
Soc. de fur. militare u. d. 60 lei	300	" "	—
"Bistrița" soc. p. f. hartii 30	1000	" "	—
Societ. p. const. de Tramways	20	" "	—
20 franci aur	—	—	—

SCOMPTURI:

Banca nat. a Rom.	5 1/2%	Paris	2 1/2%
Avansuri pe efecte	6 1/2%	Petersburg	4 1/2%
Casa de Depuneri	5 1/2%	Berlin	3 1/2%
Londra	4 1/2%	Belgia	3 1/2%
Viena	4.—	Elvetia	4 1/2%

Bursa de marfuri din Budapesta.

din 20 Aprilie n. 1898

Semințe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilgr.	
		dela	pana
Grân Hânâtenesc	79	—	—
Grân dela Tisa	79	13.90	13.95
Grân de Pesta	79	13.85	13.90
Grân de Alba-regala	79	13.90	13.95
Grân de Bácska	79	—	—
Grân ung. de nord	79	—	—
Grân românesc	79	—	—

Semințe vechi ori noue	soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilgr.	
			dela	pana
Săcară		70-72	9.20	9.25
Orz		60-62	6.60	6.90
Orz de vinars		62.64	7.—	7.50
Orz de bere		64.66	8.—	9.50
Orz		39.41	7.15	7.45
Orz		75	—	—
Cucurus	bănăț.	78	—	—
Cucurus	altă soi	—	—	—
Cucurus	"	—	—	—
Cucurus	"	—	—	—
Hirișcă	"	—	—	—

Produs/div.	Soiul	Cursul	
		dela	pana
Sem. de trif.	Luțernă ungar. transilvană	45.—	52.—
—	bănățenă	—	—
—	roșiă	29.—	31.—
Oleu de rap.	rafinat dupiu	—	—
Oleu de in	dela Pesta	59.50	60.50
Uns. de porc	dela țera svântată	52.50	53.—
Slănină	afumată	58.—	58.50
Său	din Bosnia în buți	11.75	12.—
Prune	din Serbia în saci	12.50	13.—
Lictar	slavon nou	19.50	20.—
Nuc	bănățenesc	18.—	18.50
Gogoși	din Ungaria ungresci	—	—
Miere	sărbesc brută	—	—
Ceară	galbină strecurată de Rosenau	—	—
Spirt	brut Drojdiuș de spirt	—	—

Cursul losurilor private

din 20 Aprilie 1898.

	comp.	vind.
Basilia	6.60	7.0
Credit	204.75	205.75
Clary 40 h. m. c.	65.—	65.50
Navig. pe Dunare	170.—	174.—
Insbuck	29.75	30.75
Krakau	26.75	27.15
Laibach	22.75	23.50
Buda	67.70	63.80
Palffy	66.25	67.25
Crucea roșie austr.	20.25	20.60
dto ung.	10.40	11.—
dto itai.	12.—	12.50
Rudolf	26.50	—
Salm	83.25	84.25
Salzburg	23.25	23.25
St. Genois	79.50	80.50
Stanislaw	50.—	54.—
Triestine 4 1/2% 100 m. c.	162.—	—
dto 4% 50	75.—	76.—
Waldstein	59.—	62.—
dto de 10 franci	—	—
Banca h. ung. 4%	122.20	133.—

Tergul de rimatori din Steinbruch.

Starea rimatorilor a fost la 18 Apr. de 32,078 capete, la 19 Apr. au

intrat 590 capete și au eșit 381 capete rămânând la 20 Apr. un număr de 32,287 capete.

Se notă marfa: ungerescă veche grea dela 56 — or. până la 57. — or. marfa ungerescă tinera grea dela 59 — or. până la 60 — or. de mijloc dela 59 — or. până la 59 1/2 or. usora dela 58 — or. până la 59 1/2 or.

VINURI.

Recomandăm onoratului public vinurile noastre ardelenesci de masă și desert manipulat curat originale, și recunoscute în cercul estinse.

Cognac și Rachiuri de brad curat secuesc.

Suntem la dispoziție cu mostre și prețuri curente.

Comanda a-se adresa comisio-nerilor nostri Domnii **Fritz Hasenmayer, Józsa Ferencz, și Neda Józsefné** precum și la so-cietatea noastră în **Sz.-Keresztur.**

Cu stimă:

Societatea pe acții secuescă pentru comerțul de vinuri.

Sz. 1702—1898. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közöni teszi, hogy az „Albina“ takaré- es hitelintézet brassói fióktelepe végrehajthatónak Birt György, illetve jelenlegi tulajdonos Májláth Dumitru Mária brassói lakos végrehajtást szenvedő elleni 52 forint 49 kr. tőke-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a brassói kir. járásbírószág) területén lévő Brassó város terü-letén fekvő a brassói 3125. sz. tjkvbeni 3760 és 3761 hrszámú fekvő-re az árverést 1746 irtban ezennel megállapított kikiáltási árban elren-delte és hogy a febbe megjelölt ingatlanok az 1898. évi július hó 4-ik napján d. e. 9 órakor a brassói kir. törvényszék mint telekkvi ható-ságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áru alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazság-ügymiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-sa értel-mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó. 1898 évi Február hó 28 án

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

CERCAȚI NOROCUL LA

A doua loterie de clasă ungară.

Tragerea întâiă deja la 11 și 12 Mai.

Din 100,000 losuri, ce s'au emis, 50,000 losuri se trag cu câștig, prin urmare

„tot al doile los câștigă.“

Câștigul cel mai mare în cas favorabil este

Un Milion Coróne.

Mai rămân 49.999 câștiguri, cari se vor trage suma de două-spre-dece milioane coróne.

Los intreg à fl. 6.—, jumătate à fl. 3.—, a patra parte à fl. 1.50, a opta parte à 75 cr.

Se capetă diferite numere la

Casa de bancă

Iacob L. Adler & Bruder

singurul COLECTOR PRINCIPAL al loteriei de clasă ung. în Brașov.

14 - 20, 187